

Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen), min ærede Gjenbo, og hele det øvrige Udvalg paa os to nær saa bestemt ville have Højskolen her i Kjøbenhavn; thi saa er der vanskeligt Udset til at faae den sendt andet Steds hen, ikke engang bort fra de snævre Grændser, hvor den nu ligger. Der skal stærke Hænder til at rykke Noget op, der er saa godt rodfæstet her i Kjøbenhavn, selv om der er nok saa mange udmærkede Grunde for, at det bør ske. Selv om hele Folkethinget var enigt om det i det Væsentlige, ja selv om Ministeren vilde være med dertil, vilde det endda blive meget vanskeligt lige overfor de stærke Kræfter, Kjøbenhavn raader over, naar man kommer dets Territorium og Interesser for nær. Saa meget usandsynligere er det derfor, at man vil følge os; imidlertid er det jo dog ikke saa farligt at stemme for Forslagets Udseetelse under den Form, at det er en Opfordring til Ministeren om at lade hele dette Spørgsmaal undersøge og forelægge os det til ny Overveelse, hvad en saadan Flytning vilde koste, og hvor han vilde foreslaa den hensigtsmæssigt beliggende, og tage det til særlig Overveelse for sig, uden at sætte det i Forbindelse med Spørgsmaalet om Skolens Udvidelse. Man kan gjøre det, uden dermed absolut at binde sig til en Flytning. Dog vil jeg tilstaa, at de, der absolut ere stemte for at centralisere og blive i Kjøbenhavn ogsaa med denne Anstalt, de have ikke nogen særlig Grund til ikke nu at træffe deres Beslutning. Der kan vel ikke være nogen stærk Stemning oppe lige overfor det, og saa trække de det korteste Straa, der ville en anden Vej. Det var Udsnittet om Landbohøjskolens Flytning.

Saa er der kun enkelte Punkter, hvor vi saaledes, foruden i Bygningsagen, raade til en noget anden Afgjørelse end den, det høitærede Flertal er bleven enigt om. Det andet Udsnit af Loven omfatter Landbrugsskoler. Jeg skal, idet jeg nævner dette andet Udsnit, personlig bemærke, at det forekommer mig i høi Grad bekynderligt, at man vil vedtage en femte Lov om Landbohøjskolen. Vi have 3 Love i Forveien, og vi have et Par Paragrafer i en Vønningslov, og nu denne femte Lov foruden adskillige Bestemmelser paa Finantsloven, som ganske vist komme til at rangere her ind under. Hvorfor vil man da ikke ved de saa Penneskrøg, det koster, tage en samlet Lov om denne Sag, nu, da man er i Færd med at lave den? Jeg henstillede det til det høitærede Udvalg, men jeg antager ikke, at det vil befatte sig dermed, skjøndt det kunde ske overmaade let, naar De vedtog det nu ved denne Lovs Be-

handling. Det forekommer mig, at naar det er en saadan Anstalt, om hvilken man jo maa mene, at den ikke skal staa fremmed overfor Befolkningen, men tværtimod i nøie Rapport til Befolkningen, er det mest praktisk at have een Lov om denne Sag, ogsaa for Befolkningens Vedkommende. Det vilde vistnok heller ikke stille os ad; thi de enkelte Vædringer, det kunde føre til, kunne afgjøres ved Beslutning her i Thinget, og det Væsentlige lader man staa urørt. Jeg skal henstille til Ministeren og Udvalget, om de ikke kunde gaa denne Vej til 3die Behandling, hvis da ikke Formanden opstiller formelle Indvendinger derimod, hvad jeg ikke haaber.

Det andet Udsnit handler om Landbrugsskoler. Man vil erindre, at i Fjor stillede det høitærede Flertal i Finantsudvalget, som behandlede denne Sag, et Forslag om 40,000 Kr. til Landbrugsskoler. Jeg satte mit Forslag om 300,000 Kr. derimod; thi 40,000 Kr. til det Viemed er aldeles ingen Ting. Jeg tillod mig at udvilde ved Sagens Behandling, at det Mindste, man burde være villig til at give til Udviklingen af denne Sag, var dog det Samme, ligesaa mange Tusinder til hele Landet som man aarlig anvender paa Landbohøjskolen. Jeg kan forlige mig med Flertallets Forslag, hvad Beløbets Størrelse angaar, idet naar den Udvikling foregaar, under hvilken jeg tænker mig et saadant Beløb brugt efterhaanden, saa vil Beløbet ogsaa ad den Vej komme tilfæde. Jeg skal nu henstille Underændringsforslagene til Vædringsforslaget under Nr. 16 af Udvalgets Flertal. Det første Stykke under Nr. 17 er, som De ville se, formentlig kun Moder til det første Stykke af Vædringsforslag under Nr. 16. Vi have ment, det var ligesaa heldigt at blive ved det Oprindelige, og det af to Grunde, for det Første, fordi der ogsaa ommeldes almeennyttige Kundskaber, og for det Andet, fordi der udtrykkelig udtales, at Undervisningen i de Sag, som efter det Foranførte læres ved Landbohøjskolen, og ikke blot i Landbrug og Høvebrug med det, Underafdelingen kunde have Krav paa Understøttelse. Der er ogsaa Forstøring, f. Ex. Træplantning og deslige, som kunde have Skoler. Jeg antager imidlertid, man vil tage det med ifølge en udvildende Fortolkning og saaledes naae væsentligt det Samme. Jeg skal henstille dette. Der er ingen væsentlig Glæde stet, om de forfaste Underændringsforslag Nr. 17. Det er ikke det Afgjørende for os.

Derimod er Forslaget under Nr. 18 vigtigere. Der er her foreslaaet for Landbrugsskolerne Understøttelser efter forskjellige Regler. Man siger, at første Gang en Skole